

sieringsselskabet afskrive på et udleaset aktiv, så længe den juridiske ejendomsret fortsat ligger hos selskabet.

I visse andre lande lægger man i denne situation vægt på det økonomiske ejerskab til leasede aktiver i stedet for det juridiske, og man placerer derfor adgangen til skattemæssige afskrivninger hos lejeren i stedet for hos udlejerens. Dette gælder således bl.a. i USA, Tyskland, Belgien og i en vis udstrækning i Italien.

Disse forskelle i landenes afskrivningsregler gør det muligt at opnå dobbelt afskrivning af den samme investering i forbindelse med finansielle leasing-arrangementer over grænserne. Hvis eksempelvis et dansk selskab leaser et aktiv ud til et tysk selskab, vil såvel det danske selskab (efter danske regler) som det tyske selskab (efter tyske regler) have adgang til at afskrive på det pågældende aktiv. Havde det tyske selskab derimod stået som direkte ejer af aktivet, ville der kun have været adgang til afskrivning i Tyskland.

Hvis der er tale om uafhængige personer eller selskaber, der handler med hinanden på almindelige markedsmæssige vilkår, giver denne dobbelte afskrivningsadgang ikke anledning til skattemæssige problemer set fra et dansk synspunkt. Er der derimod tale om forbundne personer eller selskaber, giver konstruktionen mulighed for skatteudskydelse for de forbundne personer eller selskaber som helhed. Det vil således være attraktivt for en koncern at kanalisere finansielle leasing-arrangementer via et dansk selskab med henblik på at opnå adgang til afskrivning på det samme aktiv såvel i Danmark som i udlandet.

Det foreslås derfor, at underskud ved sådanne leasing-arrangementer - herunder underskud som hidrører fra udlejers finansieringsomkostninger - ikke skal kunne fratrækkes i anden skattepligtig indkomst, men skal kunne fremføres uden tidsbegrænsning til modregning i positiv skattepligtig indkomst i senere indkomstår fra samme arrangement. Det vil herefter ikke længere være muligt for en person eller et selskab gennem finansielle leasing-arrangementer at opnå fradrag, der overstiger indtægterne ved det pågældende arrangement, når en person eller et selskab, som er forbundet med vedkommende, efter udenlandske regler kan afskrive på det samme aktiv. Det vil således i denne situation ikke længere være muligt at udskyde skat ved i de første år af et finansielt leasing-arrangement at foretage afskrivninger, der overstiger indtægten ved arrangementet og dermed aktivets formodede faktiske økonomiske forringelse.

De foreslåede bestemmelser svarer til de, der gæl-

der for personers udlejning af driftsmidler efter de såkaldte anpartsregler, jf. personskattelovens § 13, stk. 6.

Til nr. 2 og 3

Det foreslås præciseret, at udgifter dækket af skattefri tilskud omfattet af ligningslovens § 7 E og § 7 F hverken kan medregnes til anskaffelsessummen ved opgørelsen af skattepligtig fortjeneste eller tab ved afståelse af ejendommen.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at reglerne i ligningslovens § 16 E foreslås overflyttet til afskrivningsloven.

Til nr. 5, 7 og 10

Som en konsekvens af, at bestemmelserne i ligningslovens §§ 7 P, § 8 C, 8 L, 14 J, 16 E, 16 F og 27 B foreslås overflyttet til afskrivningsloven, foreslås de nævnte bestemmelser i ligningsloven ophævet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til den nye afskrivningslov, særligt bemærkningerne til § 9, samt kapitel 5 om andre afskrivninger.

Det foreslås endvidere, at ligningslovens § 27 ophæves (etableringslempelse). Bestemmelsen giver mulighed for nedsættelse af den skattepligtige indkomst med op til 5.000 kr., når visse betingelser er opfyldt, herunder at der er tale om en førstegangsetablering af selvstændig virksomhed og, at den skattepligtige økonomiske forhold taler for nedsættelsen. Nedsættelsen gives efter de kommunale skattemyndigheders skøn. Det administrative besvær ved ordningen sammenholdt med den relativt ringe værdi af etableringslempelsen bevirker, at ordningen foreslås afskaffet.

Til nr. 6

Der foreslås en række ændringer af bestemmelsen i ligningslovens § 8 K om fradrag for plantingsudgifter.

For det første foreslås indsat hjemmel til kontantomregning af anskaffelsessummer og afståelsessummer for træer m.v. omfattet af § 8 K. De nærmere regler herom fastsættes af skatteministeren. I praksis vil afståelsessummen for træer m.v. formentlig typisk blive vederlagt kontant, men principielt kan der både i anskaffelsessituationen og afståelsessituationen indgå et gældsbræv som led i finansieringen. Sælges træer på rod sammen med den faste ejendom, vil en eventuel merpris for træerne blive anset for en del af afståel-